

Nova programació expositiva

Enric Ansesa

— *Persistències*

De l'11 de febrer al 14 de
juny de 2020

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Persistències és l'exposició individual d'**Enric Ansesa** (Girona, 1945) que es podrà visitar al **Museu Can Framis** de l'11 de febrer al 14 de juny de 2020. Comissariada per **Toni Álvarez de Arana**, la mostra posa en valor i recupera l'evolució d'un dels nostres artistes més destacats dins l'art abstracte actual.

Una proposta que reuneix peces de gairebé cinquanta anys de trajectòria i que analitza els aspectes més iconogràfics de la seva obra, sempre amb el color negre com a denominador comú. Un color/no color present a la seva producció amb la dualitat de fosc i llum, sobrietat i sentiment, matèria i dibuix.

La mostra *Persistències* ens aboca a un conjunt de propostes estètiques en què l'artista ha sabut mantenir els valors de coherència i rigor, i on els punts, les cal·ligrafies, les sutures i les creus formen una iconografia recurrent. Una simbologia que persisteix en un mateix concepte estètic i teòric, i que esdevé tota una declaració d'intencions.

L'exposició de Can Framis serà la primera d'un conjunt d'iniciatives que es faran més endavant a la seva ciutat natal, Girona, entorn la seva obra.

A la meva mare, 2002
Mixta/tela
27x 35 cm

Línia dentada, 2015
Mixta/tela
27x 35 cm

Enric Ansesa

— *Persistències*

L'exposició

Persistències és la mostra individual d'**Enric Ansesa** (Girona, 1945) que es podrà visitar al **Museu Can Framis** de l'11 de febrer al 14 de juny de 2020. Aquesta és la segona exposició de l'artista a la Fundació Vila Casas després de l'exposició de 2009 *Rastres i Senyals* als Espais Volart.

La proposta, dirigida per **Glòria Bosch**, i comissariada per **Toni Álvarez de Arana**, pretén posar en valor i recuperar a un dels nostres artistes més destacats dins l'art abstracte actual.

La mostra, que reuneix peces dels gairebé 50 anys de trajectòria de l'artista, incideix en els aspectes més iconogràfics de la seva obra, la qual gairebé sempre ha tingut un comú denominador: el color negre. La dualitat que conforma aquest color/no color la trobarem present a la seva producció com a fosc i llum, sobrietat i sentiment, matèria i dibuix, i es converteix en el seu principal referent estètic.

Davant el seu procés d'investigació on "pintura i matèria formen un mateix cos", en aquest llarg camí el negre i l'abstracció han estat una constant en les seves obres, tot i que en els darrers anys ha aparegut també el color.

Tanmateix, els punts, les cal·ligrafies, les sutures o les creus formen una iconografia que serà recurrent al llarg de tota la mostra. Aquesta simbologia persisteix en un mateix concepte estètic i teòric, una noció que dona títol a l'exposició i que esdevé una declaració d'intencions d'un artista definit en el seu moment pel crític d'art i historiador **Francesc Miralles** com "un conceptual que pinta".

La nostra exposició a **Can Framis** serà la primera posada en escena de l'artista, que es desdoblarà més endavant en altres propostes culturals a la seva ciutat natal, Girona. Gairebé es podria parlar d'un any dedicat a **Enric Ansesa**, on la Fundació Vila Casas marcarà el començament d'un recorregut.

Creu ferida, 2011
Tècnica mixta sobre fusta
50 x 50 cm

Carmine sings, 1991
Acrílic/tela
20,4 x 25,2 cm

Programació expositiva — *Museu Can Framis*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Retrospectiva com a àmbit expositiu

L'objectiu d'aquesta exposició retrospectiva no és seguir un recorregut per anys, sinó mostrar un recull d'obres que, finalment, esclaten en un espai de síntesi on es retroben els diferents elements.

Una proposta de petits formats de tela sense perspectiva on tot és possible i alhora qüestionable. En definitiva, una fugida del concepte de quadre com a mentida, envers el quadre com a realitat, com a objecte per se, com a element tangible.

La mostra *Persistències* ens aboca a propostes estètiques on l'artista hi ha sabut mantenir els valors de coherència i rigor. Coherència a persistir en uns plantejaments estètics que podem trobar des dels seus inicis. Rigor en tant que la seva obra sempre prové de la reflexió, tot cuidant minuciosament fins al darrer detall de la seva realització. En paraules del comissari **Toni Álvarez de Arana**, “sempre pulcre, conscient que la perdurabilitat de la mateixa i el seu plantejament formal així ho demanen”.

Gairebé cinquanta anys després de la primera participació d'**Ansesa** a una exposició —*Primer encuentro español de arte contemporáneo* (1971), estació de metro Diagonal— podem veure com l'artista ha seguit investigant i reflexionant entorn la seva obra. Una obra fruit dels seus temps i com a tal, coneixedora de tots els corrents artístics del segle passat.

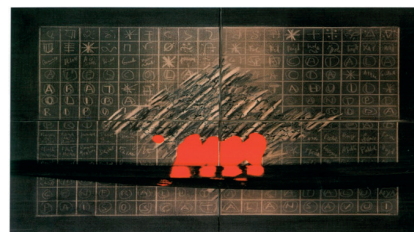
No ens ha de sorprendre doncs trobar-nos al seu treball referències al cinètic, pop art, expressionisme abstracte, minimal, conceptual o figuració, entre d'altres. “Recursos al servei d'una idea a expressar sobre un pla, gairebé sempre negre, com si es tractessin dels diferents tons d'una paleta”, continua **Álvarez de Arana**.

Si bé és cert que Miró, Malèvitx i Fontana han estat els seus tres grans referents dins el món de la Història de l'Art, més enllà d'aquestes referències ens trobem davant un artista amb una actitud creativa independent e insubornable, en la qual s'uneixen la coherència de la seva línia de treball amb el compromís social, polític i ideològic.

Un artista amb una base de cultura i coneixement universal que es mou vers la reflexió i el posicionament ètic des del seu territori gironí.

Glòria Bosch recorda una conversa on l'artista declarava la importància de viure i treballar a Girona, una distància vista no com un aïllament, sinó com una necessitat d'assumir la funció d'observatori des de la llibertat i la independència del seu pensament, bo i comproment-se així amb el món que li havia tocat de viure. Des del rescat del més quotidià, des de l'equilibri entre la forma i l'expressió, fins a la consciència dels problemes que ens afecten com a éssers humans.

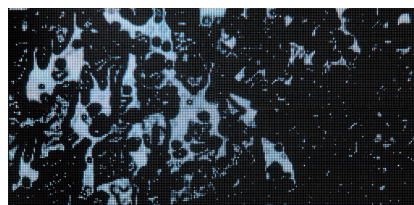
Aquesta exposició és per tant un repàs visual de la trajectòria professional i obra pictòrica d'**Enric Ansesa** durant gairebé cinc dècades en el món de les Arts.

Crònica en forma de Sant Jordi, o la història d'una supervivència, 1975
Acrílic, pigments secs i roba/rtela
146 × 180 cm

Homenatge a Miró (estudi per a pintura), 1993
Acrílic/tela
36 × 27 cm

Memòria, 2019
Leds i vídeo/fibres
25,6 × 51,2 cm

El Negre com a tret identitari

Ens trobem davant una obra que s'apropia del negre, un color o un no color que l'ha acompanyat fins el dia d'avui i que s'ha convertit en el seu principal tret identitari.

En paraules del comissari **Toni Àvarez de Arana**, “un color del qual no es pot separar, fent del negre el fet diferencial de la seva obra, atorgant-li així una personalitat única dins el panorama artístic actual, especialment a casa nostra”.

Afirmava també l'artista **Narcís Selles** durant la mostra que li vam dedicar a **Ansesa** l'any 2009, que una de les aportacions més destacades i singulars del nostre artista és el que podríem qualificar com a “ús expandit del color negre”, ja que explora les seves múltiples possibilitats cromàtiques i la fenomenologia visual associada a la seva percepció.

A mesura que la mostra creix veiem com el negre deixa de ser un color per convertir-se en una simple superfície on treballar, un suport on l'artista es troba còmode a l'hora d'ensenyar als altres la seva visió particular del món que l'envolta. Contemplem doncs un negre que va més enllà de la llum, que es transforma en energia i al mateix temps en espai a través de composicions constructivistes on es configuren dialèctiques de signes i gestos, sovint d'un marcat sentit minimalista.

Segons l'assessor d'art **Arcadi Calzada**, “amb el negre, color o no color, **Ansesa** aconsegueix crear no només un espai pictòric, sinó també el volum escultòric. Més enllà de l'absorció dels colors, ell ha investigat i obert un diàleg amb el mat, el negre mat, el brillant; ha introduït símbols i cal·ligrafies; ha incorporat altres colors com el blanc, els metal·litzats, ha integrat *collage*, objectes... per tal que el bàsic i simplement negre sigui el resultat d'un procés molt més complex”.

Ha estat, de vegades, un procediment que li ha servit per “anul·lar els colors corrents de la realitat i reconvertir-la. Gràcies al negre s'anul·la l'objecte i aquest passa a ser un sistema formal expressiu per ell mateix: t'impacta o no t'impacta”, sentència el crític d'art **Arnau Puig**. Tanmateix, el propi **Enric Ansesa** remarcarà en més d'una ocasió que “un quadre ha de contenir tot l'univers en el seu interior”.

Catalan memory, 1996
Mixta/tela
27 x 35 cm

Cal·ligrafia per un vell amic, 1980
Acrílic/tela
28 x 35 cm

Persistències. Elements formals.

*Una forma mai és res abstracte,
és un home, un ocell o alguna cosa més.
Forma és mai considerar la forma.*

Joan Miró

El **punt** és un dels elements formals que més ha treballat **Enric Ansesa** i l'ha convertit així en una abstracció dins la mateixa obra abstracta, un univers en si mateix: el punt com a final però també com a principi.

Les persistències continuen i els punts realitzats amb pintura acrílica de principis dels vuitanta es tornaran **agulles** o **cautxú** amb els nous materials.

Tanmateix, persistent, trobem com aquella línia pintada que acostumava a dividir per la meitat algunes de les seves composicions dels anys setanta i vuitanta evolucionen cap a la **sutura**. Un tall i forat buscant fugir de les dues dimensions del quadre. Una dualitat obert-tancat que l'artista repetirà durant tota la seva producció.

La darrera persistència de l'exposició són les **creus**. Si bé és cert que es tracta d'una icona repetida i treballada per diferents artistes contemporanis, **Ansesa** sempre ha dit que el pas del temps li ha fet un favor afegint el clivellat a la seva pintura.

En l'últim període de l'artista podem trobar totes les persistències juntes. Les sutures s'omplen de símbols, les creus tenen agulles i els estilitzats punts negres del vuitanta, realitzats amb pintura acrílica, han esdevingut un gruix de matèria. En paraules del comissari, "tot un conjunt d'elements que conformen el seu món, amb un univers a cada obra, com a ell li agrada".

Amb tot això, no ens hem d'oblidar dels materials emprats, vistos com un mitjà més per expressar-se i acotar la recerca d'una perfecció formal, cada vegada més propera. Acrílic, resines, matèria, argolles, cautxú, objectes o leds en formen part. Fosc i llum, sobrietat i sentiment, matèria i dibuix, o el seu favorit, ordre i caos.

"La dualitat sempre present com a eix vertebrador de l'obra d'Ansesa", conclou **Toni Álvarez de Arana**.

Silicon Tomb II, 1995
Mixa/tela
27 x 35 cm

Estudi per una creu, 1993
Acrílic/tela
35 x 27 cm

Art. Exponent conceptual.

Enric Ansesa remarca la necessitat d'advertir de la funció de l'art com un instrument indispensable per assumir i comprendre aquest món canviant.

L'art, segons l'artista, ha de ser vist com un exponent cultural que representa pensaments, idees i fets, i amb una capacitat determinant per insinuar, descobrir i aflorar tota sensibilitat i concepte desconegut per un mateix. És el concepte davant l'evolució, la descoberta i, al mateix temps, la supervivència.

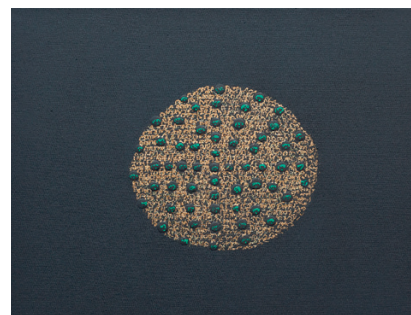
El repte de l'art, continua l'artista, és, com sempre, el de possibilitar el més enllà, materialitzar el no material, visionar allò no visible i intuir d'una manera premonitòria el sentit del buit immens de la descoberta.

Glòria Bosch ho reafirma quan ens explica com **Ansesa**, des del seu rol d'artista, ens parla del concepte d'obra com si es tractés d'un encefalograma que pensa l'individu. Una obra vista com una continuïtat on emergeixen imatges de la memòria, afinitats entre distintes èpoques, un llenguatge que unifica les propostes a través del color negre... però, sobretot, un interès centrat en el pensament i en l'actitud. Perquè per escapar-se d'un sentit aparent de canvi és necessari assumir el "paper d'hermeneuta de l'evolució", conclou Bosch.

El fet d'adquirir un posicionament ètic com a referent estètic davant el repte social permet per tant un avenç dins la diversitat. És, en aquest combat d'idees, on l'experiència adquirida i l'empirisme han confluït en un art capaç de discriminar, prioritzar o jerarquitzar un punt o un pigment en una forma dins un espai.

És per tot això que cal dotar de valor i importància el fet plàstic de l'obra d'**Enric Ansesa**, un fet que provoca que s'aguditzin encara més els conceptes i les idees davant l'habilitat per trobar el mitjà adequat per expressar-se.

En definitiva, l'artista vol posar en relleu com l'art i els seus realitzadors són o han de ser els hermeneutes del camí de la descoberta.

La lluna de les idees (sèrie Laberint del Islam), 2005
Acrílic i oli/tela
27 x 35 cm

Constel·lació, 2018
Tècnica mixta sobre fusta
118 x 120 cm

Contextualització segons estudiosos.

Toni Álvarez de Arana, comissari d'art

Tot i els seus inicis com a pintor i escultor, ha evolucionat fins a convertir-se en gairebé un artista conceptual, que pinta. I ens situa en les connexions amb el povera, l'art gestual, el minimal, el cinètic i el conceptual, i hi destaca "com un dels artistes més singulars i interessants del panorama actual".

Glòria Bosch, historiadora de l'art

Creador del mèrit exquisit, és un artista coherent que ha mantingut i reflectit una mateixa actitud, un posicionament en tota la seva obra, amb un elogi equilibrat entre l'expressió, allò que vol expressar i la manera de fer-ho.

Arnau Puig, filòsof i crític d'art

L'obra ha mantingut la seva empena creativa emocional inicial i les seves dialèctiques internes formals que han permès recollir, sota presències potser menys conceptuals, però tal vegada més agressives, els vaivens de la realitat generadora de la creativitat plàstica, que de l'arcaica còpia o imatge de record ha passar a ser la manifestació òptica i fins i tot tàctil de l'emocionalitat que es desprèn de cada acte social o actitud individual.

Francesc Miralles, historiador i crític d'art

Cal tenir un alt grau de sensibilitat per poder gaudir i entendre la seva obra, excessivament culta, conceptualitzada i esteticitzant. Amb la seva rotunda perfecció tècnica, amb el seu alt grau de conceptualització, amb les seves originals formulacions, va descrivint una de les propostes més coherents i pròpies de la pintura catalana de la seva generació. Vist com un dels artistes més interessants de la plàstica catalana, el podem descriure com un "conceptual que pinta".

(Declaracions extretes a propòsit de l'exposició a la Galeria Sebastià Jané de Girona, 1987, i l'exposició a Espais Centre d'Art Contemporani a Girona, 1988.)

Enrico Bellati, escriptor i crític d'art

Artista d'un talent pictòric sorprenent. I sorprenent perquè, emprant elegants (estètics/estàtics) fons o backgrounds monocromàtics –preferiblement, o sovint, de color negre– aconsegueix sempre i de tota manera, justament sorprenentment, crear, fer que cada quadre sigui un "petit esdeveniment" pictòric. Potser exactament petit no, si tenim en compte les dimensions dels treballs que, al contrari, es desenvolupen en formats amplis: "petit esdeveniment" a causa de l'acabat i la perfecció que sembla que neixin directament de la intuïció de l'artista, sense cap marca de patiment o de conquesta. Sí, la sensació és que Ansesa rep, amb lleugeresa mozartiana, el quadre amb la seva modèstia i delicadesa, com "si fos un regal".

(Declaracions extretes del catàleg de l'exposició Iberia pictòrica a l'Antico Palazzo della Pretura di Castell'Arquato a Itàlia.)

L'artista

*La meua obra, que sorgeix de la contenció del gest,
amb una càrrega de màxima densitat mental,
és l'expressió del meu pensament.
Vol ser un mirall per aquell que la contempla,
vol obrir el pensament de cadascú.*

Enric Ansesa

Exposicions més destacades

1945

Neix a Sant Daniel, Girona.

1962 a 1971

Anys de formació. Col·lectives: "Primer encuentro español de arte contemporáneo". Ajuntament de Barcelona. Estació de metro Diagonal, Barcelona, 1971. Palazzo di Caserta, Nàpols, Itàlia, 1971.

1972

Individuals: Galerie Bürdeke, Zuric, Suïssa. Col·lectives: Institut d'art Juan Herrera, Santander. "Onze artistes de Girona", Sala Municipal de Girona. Mostra d'art contemporani, Graus, Osca.

1973

Individuals: Sala la Gàbia, Girona. Galeria Internacional, Girona. Petite Galerie, Alliance Française, Lleida. Col·lectives: "Primera Mostra d'Art", Fontana d'Or, Girona. Primeres accions públiques.

1974

Individuals: Art Gallery, Pals (amb Faixó). Col·lectives: Mostra d'escultura, Caixa de Pensions, Girona.

1975

Col·lectives: "Artistes contemporanis de Girona", Museo de San Telmo, Sant Sebastià. "Solidaritat amb els pobles d'Espanya", Göteborg i Estocolm, Suècia. "Connaissance de l'Art Catalan", Galerie Emporium, Morellàs, França.

1976

Creació de l'ADAG (Assemblea Democràtica d'Artistes de Girona). Col·lectives: "Homenatge a Miguel Hernández", Orihuela. "Homenatge a Carles Rahola", Sala Fidel Aguilar, Girona, i Casino de Cadaqués, Girona.

Programació expositiva — *Museu Can Framis*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

1977

Individuals: Galeria Benlliure, València. Acció per a l'onze de setembre, ADAG, Girona.

Col·lectives: "Homenatge a Xirinacs", Fundació Miró, Barcelona, i Museu d'Art Contemporani de Granollers, Barcelona.

1978

Individuals: Galeria 3 i 5, Girona. Acadèmia de Belles Arts, Sabadell, Barcelona. Galeria 3 i 5, Girona ("Quatre x 3 i 5", amb Corominas, Faixó i Gispert).

Col·lectives: "Plàstica catalana, generació del 66", Fontana d'Or, Girona.

1979

Individuals: Galeria Rayuela, Barcelona (amb Corominas i Faixó). Galeria St. Angelo, Sant Feliu de Guíxols, Girona.

Col·lectives: "Plàstica catalana, generació del 66", Colegio de Arquitectos de Santa Cruz de Tenerife. Museu de Cadaqués, Girona.

1980

Individuals: Galeria René Metras, Barcelona. Sala l'Esplai, Calella, Barcelona. Escenografia i vestuari del ballet "Negre sobre negre", representat a: Teatre Bartrina, Reus; Teatre Casal, Mataró; Fundació Miró, Barcelona; Pati de l'Hospital de la Santa Creu, Barcelona.

Col·lectives: "Mostra Postal", Espai Metrònom, Barcelona.

1981

Individuals: Galeria 3 i 5, Girona. Galeria Delta, Camprodon, Girona (amb Faixó i Espigolé). "Ritual per a un onze de setembre" (amb Faixó), Escalinates de la Catedral de Girona. Ballet "Negre sobre negre", Teatre Municipal de Girona. Col·lectives: "Mail Art", Galeria Rosamilia, Castello di San Giorgio, Mantua, i Sala Vitiello, Nàpols, Itàlia.

1982

Escenografia i vestuari per al ballet "Entrem-hi", Palau de Congressos, Barcelona.

Col·lectives: Galeria 3 i 5, Arco, Madrid. Amb Faixó, estudis i projectes de color per a la rehabilitació de les cases del riu Onyar de Girona.

1983

"Trites negres i les seves interaccions conceptualitzades", La Lluna, Girona. "Línia de foc", Santuari dels Àngels, Girona (amb Faixó).

Col·lectives: Biennial de Pontevedra. Projecte de colors per a la normativa del PERI del Barri Vell de Girona (Fuses, Moner, Pla i Viader). Beca d'investigació del Govern de Catalunya. Direcció i seguiment de la primera fase del projecte de rehabilitació de les cases del riu Onyar (Faixó, Fuses i Viader).

Programació expositiva — *Museu Can Framis*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

1984

Col·lectives: Quest Gallery, Tampa, FL, EUA. Salvador Dalí Museum, Saint Petersburg, FL, EUA. Galerie Zwinger, Dresden, Alemanya. Universitat d'Oldenburg, Alemanya. "Solidaritat amb l'Uruguai", Palau Meca, Barcelona. Direcció i realització de la segona fase del projecte de rehabilitació de les cases del riu Onyar (Faixó, Fuses i Viader). Premi ACCA (Associació Catalana de Crítics d'Art).

1985

Individuals: Dalia Tawil Gallery, Nova York, NY, EUA. Galeria AB, Granollers, Barcelona. Galeria Massanet, Figueres, Girona. Col·lectives: "Disset artistes gironins", Museu d'Albi, França. Dalia Tawil Gallery, Nova York, NY, EUA. Kornblee Gallery, Nova York, NY, EUA.

1986

Col·lectives: Sherover Theatre, Jerusalem, Israel. Espai Scramel, CEE, Brussel·les.

1987

Individuals: Art Forms Gallery, Red Bank, NJ, EUA. Col·lectives: Aspen Fine Art Gallery, Aspen, CO, EUA. TR Rogers Gallery, Beverly Hills, CA, EUA. "Por la liberación", Ubersse Museum, Bremen, Alemanya, i Lans Museum, Kristianstad, Suècia.

1988

Individuals: Espais, Girona. Galeria Tobermory, Maó, Menorca. "Fons Internacional de Pintura", Barcelona. Andorra Art Gallery, Andorra. "Black-Green-Black", Espais, Girona. Col·lectives: International Fine Arts Limited, Bellmore, NY, EUA.

1989

Individuals: Galeria MR, Roma. Galeria AB, Granollers, Barcelona. Col·lectives: North Gallery Massachusetts College of Art, Boston, MA, EUA. Talk Gallery, Boston, MA, EUA. Clive Foster, Milà, Itàlia. Art Gallery, Boca Ratón, FL, EUA.

1990

Individuals: Art Sud, Tolosa, França. Clive Foster, Milà, Itàlia. Mercè Ettinghausen, La Pera, Girona. "Il Giardino", Clive Foster, Milà, Itàlia. Col·lectives: "Musik und Malerei", Kloster Wöttingerode, Niedersachsen, Alemanya.

1991

Individuals: "Made in Princeton", Princeton University, Princeton, NJ, EUA. Col·lectives: Edicions Bertó, Galeria AB, Granollers. Stadt Galerie, Salzfitter, Hannover, Alemanya.

1992

Individuals: Sala Fidel Aguilar, Girona. Col·lectives: "Contra el racismo", CAUM, Unesco, Madrid.

Programació expositiva

— *Museu Can Framis*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

1993

Individuals: Tecla Sala, l'Hospitalet de Llobregat, Barcelona.

Col·lectives: "Catalunya incògnita", Winchester School of Art, Winchester, i John Hansard Gallery, Southampton, Anglaterra.

1994

Individuals: Galeria Barcelona, Barcelona. Galeria Greca, FIAC, París.

Col·lectives: "Contra la fam", Mans Unides, Girona. "Ona catalana", Catalunya Incògnita, Corner House, Manchester, Anglaterra. Galeria Ceigert, Basilea, Suïssa.

1995

Individuals: "Espais per al negre", Blanquerna, Madrid. "Viatge a l'infern (un dia en el ghetto de Varsòvia)", Fontana d'Or, Girona.

Col·lectives: "Art catalan contemporani", Le Corum, Montpeller, França.

1996

Individuals: "Espanya pictórica", Palazzo Ducale de Revere, Itàlia.

Col·lectives: "100 exlibris Spanischer Künstler W. Benjamin", Institut Cervantes, Bremen i Munic, Alemanya. "Dalla figura alle energie", Young Museum, Revere, Itàlia.

1997

Individuals: "Iberia pictórica", Antico Palazzo della Pretura, Castell'Arquato, Itàlia. "Domus domini", Fontana d'Or, Girona.

Col·lectives: "Iberia pictórica", Forte Crest, Milà, Itàlia. "Espanya pictórica", Institut Cervantes, Milà, Itàlia.

1998

"Els camins del cor", Fontana d'Or, Girona. "Sucedió en Granada. Homenaje a García Lorca", Fontana d'Or, Girona.

Col·lectives: "La mirada de un genio", Café Español, Oviedo. Galeria Barcelona, Barcelona.

1999

Individuals: "Camí", Fontana d'Or, Girona, i Sala Blanquerna, Generalitat de Catalunya, Madrid. "In out reserva", Museu d'Amèrica, Madrid, i Caja Astur, Oviedo.

Col·lectives: Museu d'Art Jaume Morera, Lleida.

2000

Individuals: "Black Horizon", Galeria Horizon, Colera, Girona. "Atravesant el mirall", Inca, Mallorca.

Col·lectives: "A lápiz", Círculo de Bellas Artes, Madrid. "Memòria dels somnis", Govern d'Andorra i Sala Amarica, Vitoria-Gasteiz. "Mà del poeta", Museu d'Agricultura, Városliget Vajdahunyaduar, Budapest.

2001

Individuals: “Black way”, Adam’s Art, Dudelange, Luxemburg. “Atravesant el mirall”, Eivissa, Maó, Eivissa, i Manacor, Mallorca. “Presència i Memòria a JF”, Fontana d’Or, Girona. Galeria Horizon, Colera, Girona. Col·lectives: “Memoria de los Sueños”, Llotja del Peix d’Alacant. “Autori contemporani”, MIM, Castelo di San Pietro, Piacenza, Itàlia.

2002

Individuals: “Presències més enllà de la llum”, Capella de Sant Nicolau, Girona. Pavelló S&M, Alimentaria, Fira de Barcelona. Col·lectives: Muvim, València, Generalitat Valenciana. “Imágenes Dalí”, Centro de Exposiciones de Benalmádena, Màlaga.

2003

Col·lectives: “Homenaje a Luis Cernuda”, Fundación Caixa Galicia, Santiago, A Coruña. “Art actual a partir del tapís”, Museu d’Art de la Pell, Vic, Barcelona. “Matem-nos. Art per després d’una guerra”, Casa de Cultura, Girona.

2004

Individuals: “Mur”, Serra&Mota, Alimentaria, Fira de Barcelona. “Viure a Palau”, Fontana d’Or, Girona, i Societat Arqueològica, Montpeller, França. Col·lectives: “Visons del diseg”, Galeria La Riba, Cadaqués, Girona; Museu Abelló, Mollet del Vallès, Barcelona, i Sala Luzán, Saragossa. “El llegat del Pop Art a Catalunya”, Museu d’Art, Girona.

2005

Individuals: Galería Catalejo, Marbella, Màlaga. “Works”, Galeria Horizon, Colera, Girona. Palau Solterra, Torroella de Montgrí, Girona. “Memòria”, Fundació Caixa de Girona, Fira Inart, Girona. “Univers”, Fontana d’Or, Girona. Col·lectives: “Ex-libris Walter Benjamin”, Biblioteca de Sort, Girona, i Sala Kutxa Bilbao-Bizkaia, Bilbao.

2006

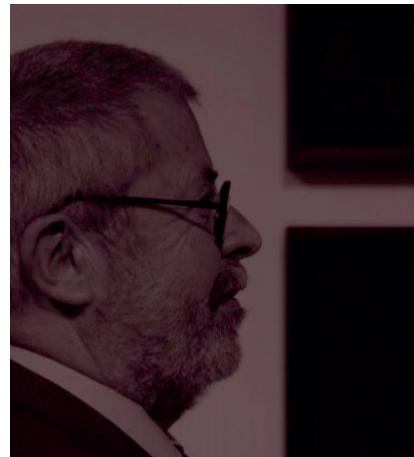
“El bosc del pensament”, Fira Inart, Palau Firal de Girona. “Bisbe Margarit”, Fontana d’Or, Girona.

2007

Individuals: “Negre Vitrubi”, Palau Miramar, Sitges, Barcelona. “Ansesa, expo-virtual”, SIES TV.

2008

Individuals: “Presències”, Col·legi d’Interioristes de Girona. “Estudis, projectes i dibuixos”, Galeria Andorra Art, Andorra. “Projeccions”, Fontana d’Or, Girona. Col·lectives: “Berliner liste 2008”, Ego Gallery, Barcelona.

Programació expositiva — *Museu Can Framis*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

2009

Individuals: “Rastres i senyals”, Espais Volart, Fundació Vila Casas, Barcelona. “Frequències”, Ego Gallery, Barcelona.

Col·lectives: “Le noir absolu et leçons de Ténèbres”, La Seyne-sur-Mer i Mont Marsan, França. “El tapís contemporani”, Museu de Sant Cugat, Barcelona. “I have a dream”, Gabarron Foundation, Nova York, NY, EUA, i Rosa Parks Museum, Montgomery, AL, EUA.

2010

Individuals: “Ansesa”, Galeria Presenta, Girona. “Mur”, Centre Joan Riu, Girona.

Col·lectives: “I have a dream”, Matt Lamb Studios, Chicago, IL, EUA.. “Col·lecció Funnament”, Cercle Artístic de Sant Lluc, Barcelona.

2011

Col·lectives: “Escola catalana de Tapís”, Musée Jean Lurçat, Angers, França. “Visions of a genius”, Elysees Galerie, Nova York, NY, EUA. “La sabata i el fetitxisme de l'artista”, Casino de Girona, Girona.

2012

Individuals: “Persistències”, Galeria Imaginart, Barcelona.

Col·lectives: “Art per Etiòpia”, Casa de Cultura, Girona.

2013

Individuals: Galeria Imaginart, Barcelona.

Col·lectives: Galeria Imaginart, Barcelona. “Le Noir Absolu”, Galerie Grand E'terna, París. “The Eyes of Genius”, International Convention Center, Haifa, Israel.

2014

Col·lectives: “Col·lecció Bassat, anys 70”, Nau Gaudí, Mataró, Barcelona.

“Artveuivot”, Museu d'Història de Catalunya, Barcelona. Musée Jean Lurçat, Angers, França. Elysees Galerie, Nova York, NY, EUA.

2015

Individuals: “Diàlegs. Tres aproximacions a l'obra d'Enric Ansesa”, Universitat de Girona, La Mercè, Girona.

Col·lectives: “El límit i l'infinit”, Rectoria Vella, Sant Celoni, Barcelona. Centro de Arte Daniel Suárez, Caracas.

2016

Individuals: “Emotions on Black”, Galeria Imaginart, Barcelona.

Col·lectives: “Col·lecció Bassat. 1940-1979”, Tecla Sala, l'Hospitalet de Llobregat, Barcelona. “Why drawing now?”, Galeria Horizon, Colera, Girona. “Col·lecció Bassat. Anys 80”, Nau Gaudí, Mataró.

Programació expositiva — *Museu Can Framis*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

2017

Individuals: “Nit i Somni”, juntament amb Xavier Escribà, Canònica de Santa Maria de Vilabertran, Vilabertran, Girona.

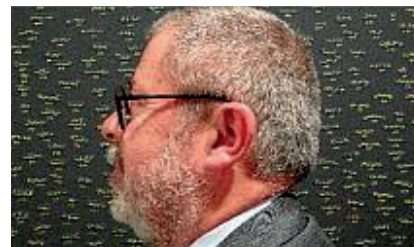
Col·lectives: “Colección Bassat Arte Contemporáneo”, Lienzo Norte, Àvila. “Autoorganització, lluita simbòlica i pràctica social 1976-1978”, Museu d'Art, Girona. Espai Imaginart, Bogotá.

2018

Col·lectives: “Obra gràfica original. Homenatge a Edicions Bertó”, Galeria Eude, Barcelona. “De Meifrèn a Dalí”, Museu de Cadaqués, Girona. “Damià Escuder, totes les vides”, Museu d'Història de Girona, Girona.

2019

Col·lectives: “Cataluña en el corazón de Castilla y León”, Fundación Villalar Castilla y León, Valladolid.

Programació expositiva — *Museu Can Framis*

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Diana Moya: dmoya@fundaciovilacasas.com
+(34) 93 481 79 85

Descàrrega d'imatges via web: www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa
Usuari: premsa
Contrasenya: apremsa2020

Programació expositiva — *Museu Can Framis*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Programació expositiva — *Museu Can Framis*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPAIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart

Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis

Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra

Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com